

გვ-100 გამა-პარალიტა ქადაგის სალისხმება

მეგო მარლანია პაციენტის უმკლავდება

მონინავე ბაგა-ბალის დირექტორი მეგო მარლანია აღნიშნავს: „ურთულესი პერიოდი დგას მსოფლიოში. ჩვენთან განათლების სფეროში ყველაზე მეტად სკოლამდელ სისტემას უჭირს, რადგანაც ერთადერთი რეოლია, რომელიც ვერ გადადის დისტანციურ მომსახურებაზე. როგორც ყოველთვის, ახლაც, ამ როლ პერიოდში, მერია და სააგნენტო მზად არიან ამა თუ იმ პრობლემის დაუყოვნებლივ მოსაგვარებლად. ყველა ზომა იქნა მიღებული ახლი სასწავლო წლის უსაფრთხოდ დასაწყებად“.

სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებებისთვის შემუშავდა შესაბამისი რეგულაციები, შეიქმნა სპეციალური დოკუმენტი, გარემო მოეწყო ამ დადგენილების შესაბამისად, სწავლის დაწყე-

მე-14 დღეს უტარდებათ ტესტირება. მათი ნაწილი უკვე აცრილია. ყოველ დღით მიმდინარეობს თანამშრომლებისა და აღსაზრდელების ტემპერატურის კონტროლი. მუდმივად მიმდინარეობს დეზინფეციის პროცესი, ხდება ჯაგუფების ხშირი განივება, ხმარებიდან ამონლებულია ისეთი ნივთები, რომლებიც არ ექვემდებარებიან დეზინფიცირებას. ბავშვებს აქვთ ინდივიდუალური მომსახურების საკანცელარიო თუ სამუშაო მასალები, ამ ვითარებაში ბალი აგრძელებს ჩვეულ, ბუნებრივ რეჟიმში მუშაობას.

მთელი კონტექტივი ცდილობს, ეს სირთულეები პავშვებზე არ აისახოს. უსაფრთხო და მონესრიგებულ გარემოს ქმნიან: დირექტორის მოადგილე თამარ ჭითაშვილი; საგანმანათლებლო პროგრამების კოორდინატორები - ნანული ულენტი, ნატალია მესტიაშვილი; სამეურნეო ნანილის კოორდინატორები - მზია ხელაია და ლელა ლუაშვილი, თანამემწესოფით კიკნძის; ჯანმრთელობისა და ჰიგიენური უზრუნველყოფის კოორდინატორები - თამარ გოგმეჩაძე და მარიამ ქავთარაძე; ლოგოტებები - სოფიო ოქრომებლიძე და ეკატერინე სამუშაია; ფსქოლოგი ბელა ჯონხაძე; სპეც. პედაგოგები - მა-

რინე ქარჩავა, ესმა მოლაშხია და ნათია ქარჩავა; საქმის მნარმანებები მირნადა გოგიბედშვილი, ელისო ბოჭორიძე, ეკატერინე ბასარია.

სკოლამდელი აღზრდის პროგრამას ჯაგუფები ნარმატებით ახორციელებენ აღმზრდელები: მარინე ხმალაძე, როზა ნარმანა, ირმა კუპატაძე, ნუნუ მიქავა, ლია ბუთხუზი, გოული ხუციშვილი,

მანანა ხუციშვილი, მაკა ფალავანდიშვილი, ილდა კოპალეიშვილი, ნატრ მალაგელიძე, ზორა ნოზაძე, მაია ნიბლაძე, ინგა ჭატურიძე, ლიანა ხუბავი, თამარ ერისთავი, თეა კასაბური, ინგა ნოზაძე, თინათონ ხმალაძე, თამარ ანთიძე, მაია ყორმია, ზალინა ძუკავა, ნინო გოჩიტაშვილი, თეონა ხუტაშვილი, გვანცა გაბიანი, თამარ გეგეშიძე. ასევე პატარებზე ზრუნვასა და მოვლა-პატრონობაში თავიანთი წვლილი შეაქვთ აღმზრდელების თანამებნებს. ესენი არაან: ლალი კევლიშვილი, ეკატერინე გიორგაძე, ნაზიკ მაკალათია, მაგული გოზალშვილი, ანჩიკა მირიანშვილი, ხათუნია აპრამიშვილი, თამარ ნარიმანიძე, ნათია რუხაძე, მარინა კოსაბაშვილი, ციცინი ნიაზაშვილი, ნინო ბადაგაძე, მარინე ბუთხუზი, თამარ შარიქაძე, ეკატერინე სელიაშვილი, ლალი ლიბრაძე, ანაიდა ასატუროვი, ირმა გურასაბაშვილი, მაყვალა კილაძე, თათია ბარნოვი, ქეთევან ჭალიაშვილი, თამარ ედიშერაშვილი, მზია ქიბშაური, ნინო მარჯანიძე, გოდერძო კორშინაძე, არკადი პოლოსოვი,

ლალი ბზარშვილი, ნანა მარგებაძე, ელმირა ფანგანი, გულო ნიქარიძე, თამარ ბეშიძე, მარიამ ცისკარიძე, ხატია ალფენიძე, ირნე ქობალია, ლალი კავთიაშვილი, თევკლე ხმელიძე, თამარ ციმაკურიძე, ლია ლუნდულა, ჯევირან სარიძე, ვერა ტურტულაძე, იამზე მეზორშვილი, მარინა ლიპარტელიანი, თეა გეგეშიძე, ლალი ნიკოლებშვილი, რუსუდა გვარამია, ნანა ხადილაშვილი, ნესტან ხმალაძე, მანანა კვარაცხელია;

ჩატარებულ თემატურ აქტივობებს მუსიკალურად აფორმებენ მუსიკის პედაგოგები: მაგდა ოლრაპიშვილი, ლეილა მაჩაბაძე, ციცინი ხმალაძე, მანანა კვარაცხელია; რიტარებულ თემატურ აქტივობების ბალის თანამშრომლების გადამზადების აზრი განიცავა, ამ როლ აგრძელებს ჩვეულ, ბუნებრივ რეჟიმში მუშაობას.

სააგნენტოს ინიციატივით, განათლების სამინისტროსა და მასანავლებლის სახლის ჩართულობით, სკოლამდელი ახალი სტანდარტის დანერგვის მიზნით, მიმდინარეობს ბალის თანამშრომლების მუსიკალურად აფორმებენ მუსიკის პედაგოგები: მაგდა ოლრაპიშვილი, ლეილა მაჩაბაძე, ციცინი ხმალაძე, მანანა კვარაცხელია;

ჩატარებულ თემატურ აქტივობებს მუსიკალურად აფორმებენ მუსიკის პედაგოგები: მაგდა ოლრაპიშვილი, ლეილა მაჩაბაძე, ციცინი ხმალაძე, მანანა კვარაცხელია; რიტარებულ თემატურ აქტივობების ბალის თანამშრომლების გადამზადების აზრი განიცავა, ამ როლ აგრძელებს ჩვეულ, ბუნებრივ რეჟიმში მუშაობას. სააგნენტოს ინიციატივით, განათლების სამინისტროსა და მასანავლებლის სახლის ჩართულობით, სკოლამდელი ახალი სტანდარტის დანერგვის მიზნით, მიმდინარეობს ბალის თანამშრომლების მუსიკალურად აფორმებენ მუსიკის პედაგოგები: მაგდა ოლრაპიშვილი, ლეილა მაჩაბაძე, ციცინი ხმალაძე, მანანა კვარაცხელია;

თქვენი ქათქათა ყვავილი, მეტზე რომ გული უსკდებათ, მეც მის ახლოს რომ გავივლი, თავზე მეყრება ფურცლებად.

მაგნოლიებო, ბრიალა, თქვენს ჩრდილში ფიქრით გართული, გილიმით, გეალერსებით და მაგნონდება ბათუმი...

ბათუმი, ჩემი ბათუმი – მაგნოლიებით ქართულით...

2017 წ.

რომი

ოჳ, რომი — დიდი იმპერიის დედაქალაქი, მუზეუმების კოპორტა და ძველი დიდება... ტურისტთა გუნდებს დაუპყრიათ დღეს ეს ქალაქი და ამ ქუჩებში ხეტიალი არც მარონას დამარცხებისა და მაღალი შედეგებისათვის ყველა

აპა, ტვერი და შმინდა პეტრეს დიდი ტაძარი, კაპიტოლიუმის დაჰუენია მზე ქვის სვეტებად, ამ ქალაქისენ ჯარი ერთხელ ჩვენც ხომ დავძარით და ფარსმან მეფეს აღმუმართეს ძეგლი კერპება...

ის ძეგლი რომელ მოედაზე იდგა, ნეტავი? — მანვალებს ფიქრი და პასუხი არავინ იცის... დრო, ხომ დრო არის ყოველთვის და ყოვლის მკვეთავი, ალბათ, მან შთანთქა ბევრი რამე ამ მინის, ამ ცის...

ოჳ, რომი, რომი — უძველესი დიდი ქალაქი!

2017 წ.

ქართულ-იტალიური სიმფონია

იმედი

ცხოვრების წიგნის ბოლო ფურცლებს ვშლი, ნუ გეგონება მაკლდა სიყვარული, ის ისე ძლიერი და ბევრი მქონდა, დღემდე მომყვება მისა სიხარული.

არ მინდა, მარტოობა მომექალოს და შენთან ვპოვე მისი დასასრული... შენი სიახლოებე მაძლევებს ძალას და არ მეშინია აღსასრულის.

შენი სათნო გული იმედით მავსებს, მკერა, არ მომაკლდე თანადეგობას, დიდი მოთმინების ფიალით საკეცა, გამილამაზებ ჩემს შემოდგომას...

16. 07. 2020 წ.

უნდინდექსა და უნეტრანესა ილია II-ს (საიუბილეოდ)

მახათას მთაზე მტრედი აფრინდა:

- რა ხმები ისმის ამ ჩემს არესო?

ახალ ტაბარში შენი ხმა ისმის,

ლოცვას აღავლენ, უნეტარესო!..

სამების ტაბარს მზე დაპატეათებს, ყველა სარკმელი სხივებს ავლენს, გალობის პანგებს შენი ხმაც ერწყმის, ლოცვას აღავლენ, უნეტარესო!..

სიონის ტაბარს ლრუბელი ადგას, ძველი სისხლისლერა ახსოვს არესო,

შენი ვედრება ცის კალთებს წვდება,

ლოცვას აღავლენ, უნეტარესო!..

ავტორი: დამსახურებული, ღვანელობის 149-ე სკოლის, გიმნაზია „გორდას“, მეთოდცენტრის ყოფილი დირექტორი, „გველსა ხერელით ამომყანი“ ენამჭევრი, რიტორი ჩინებული და პოეტი დიდებული.

მერი აფხაზავა

ჭყაში

(ჩემს შვილთაშვილებს)

შრიალებს, ლივლივებს ტყე, ტყეში დგას მ

მუდამ სიახლეების ძიებაში

განვაგრძობთ მოწინავე ბაგა-ბაღების საქმიანობის გაშექებას და მოგითხოვთ სასახლო-აღმზრდელობით მუშაობაზე, ასევე, განხორციელებულ ინფრასტრუქტურულ პროექტებზე. ამჯერად წარმოგიდგნთ თბილისის 45-ე ბაგა-ბაღი, რომლიც სანიმუშოა და სრულად შეესაბამება თანამედროვე სტანდარტებს. პანდემიის პირობებშიც კი, 45-ე ბაგა-ბაღის თანამშრომლები მუდმივად ცდილობენ სიახლეები დანერგონ, ალსაზრდელების გულები გაახარონ. აქ დისციპლინა და უნარ-ჩვეულების განვითარება მაღალ დონეზეა, რაც ბალის დირექტორის, შესანიშნავი მერჯვერის იხა კვანტიდის და შემოქმედებითი ჯგუფის

უდიდესი დამსახურებაა. კოვიდ ვირუსის პირობებში ერთმანეთზე ზრუნვით, რეგულაციების დაცვით, ვაქცინაციისადმი შეგნებული დამოკიდებულებით, დაცვამარცხების პანდემისა და ცხოვრების ჩვეულ რითმს დაუბრუნდებით.

ალინიშვილ ბაგა-ბაღში, სასავლო-აღმზრდელობითი პროცესი 4 ოქტომბერს დაიწყო. თავდაპირველად კი, კორონა ვირუსის პრევენციის მიზნით, ჩატარდა სადეზინფექციო და დასუფთავება-დაბაგების სტანდარტით გათვალისწინებული სამუშაოები. ჯგუფები უზრუნველყოფილია სპეციალური საშუალებებით, რომლითაც ახორციელებენ იატაკების, მაგიდის ზედაპირების და ზოგადად ყველა იმ საგნის დამუშავებას, რომელთანაც შემხებლობა აქვთ ბავშვებს. პერსონალი ყველა პიგიენური წესისა და ნორმის დაცვით უზრუნველყოფს სადეზინფექციო ღონისძიების გატარებას. ჩვეულებისამებრ მიმდინარეობს პერსონალის და ალსაზრდელების ყოველდღიური თერმოსერინინგი, შემოსასვლელების განთავსებულია დეზინტერიერი, დისპენსერები ანტისეპტიკური საშუალებებით, საიზოლაციო და მოსაცდელი სივრცეები, რომელიც ყველა პირობას აკმაყოფილებს.

საგულისხმოა, რომ ბალის თანამშრომლების ორ კვირაში ერთხელ უტარდებათ სავალდებულო ტესტირება, კოვიდ-ინფექციის გავრცელების თავიდან

აცლების მიზნით.

საგანმანათლებლო პროგრამების კორდინატორმა დალი ბერიამ აღნიშნა, რომ რეგულაციებს მეცნიერებად იცავნ. დასანაინის ფაქტი, რომ სახლიდან დაავადებული ბავშვის მოყვანა აუგრძებს სააღმზრდელო პროცესს, რასაც ხშირად მოჰყვება მშობელთა გულისწყორომა. სამწერაოდ, ზოგიერთი მშობელი სწორად არ აფასებს არსებულ სიტუაციას და ჰგონია, რომ ხე-

ლოვნურად ხდება ბალის დახურვა, მაგრამ ძალიან ბევრ მშობელს კარგად ესმის, რომ ბაგა-ბაღები მოქმედებენ 2020 წლის 14 სექტემბრის მთავრობის N 577-ე დადგენილების შესაბამისად, რაც გულისხმობს კორონა ვირუსის შემთხვევასთან შეხების შემდეგ 12 დღის განმავლობაში იზოლაციას.

საგულისხმოა, ბაგა-ბაღების მართვის სააგენტოს დიდი მხარდაჭერა და საინტერესო ურთიერთობანამშრომლობა სკოლამდელი დაწესებულებების მიმართ. სწორედ ბატონი კახა-

ბერ გვანცელაძის დამსახურებაა, რომ წელს, უკვე მეორედ საერთაშორისო კომპანია SAIGLOBAL-ის მიერ აუდიტორიული შემოწმების შედეგად, სააგენტოს მენეჯმენტის ხარისხი კვლავ გახდა ISO 9001:2015 - ით უმაღლისი ხარისხის მფლობელი. ეს კიდევ ერთი წინ გადადგმული ნაბიჯია უკეთესი განვითარებისათვის. საყურადღებოა ის ფაქტიც, რომ თბილისის მერიის ინიციატივით ალსაზრდელები, ბალების დაკეტვის შემთხვევაში კი, მათვების განკუთვნილ საკება პროდუქტის სახით იღებენ.

დირექტორის მოადგილემ რუსუდან კობიაშვილმა ემაყოფილებით აღნიშნა ბალის თითოეული თანამშრომლის თავდაუზოგავი საქმიანობა და ხაზი გაუსვა აღმზრდელების პროფესიონალური სამუშავებულებით, აღმზრდებულების პირობებშიც ანტისეპტიკური სამუშავებულების გამოყენების მიზნით იმუშავების განვითარებას. ჩვეულებისამებრ მიმდინარეობს პერსონალის და ალსაზრდელების ყოველდღიური თერმოსერინინგი, შემოსასვლელების განთავსებულია ანტისეპტიკური სამუშავებულებით, დისპენსერები ანტისეპტიკური სამუშავებულებით, საიზოლაციო და მოსაცდელი სივრცეები, რომელიც ყველა პირობას აკმაყოფილებს.

საგულისხმოა, ბაგა-ბაღების მართვის სააგენტოს დიდი მხარდაჭერა და საინტერესო ურთიერთობანამშრომლობა სკოლამდელი დაწესებულებების მიმართ. სწორედ ბატონი კახა- ბაღში სულ 11 ჯგუფია და 465 ალსაზრდელი. მათ შორის 12 გ.ს.მ. ბავშვია, რომელსაც ეხმარება საქმიანოდ დლიერი მულტიფისციალინური გუნდი. ფსიქოლოგი: ლალი ბაკურაშვილი, ლოგოპედი: მაია შიხაშვილი, სპეც. ჰედაგოგები: მარიამ ჯარმელიშვილი, ნათია ფუხაშ-

ვილი, ნანული აბუთიძე, ლელა ნადირაძე.

აი, ეს გახლავთ თბილისის 45-ე ბაგა-ბაღის შესანიშნავი კოლექტივი, რომელთა დამსახურებით აღნიშნული საბავშვო დაწესებულება მაღალ შედეგებზეა ირიენტირებული, დღემდე მოთხოვნადია და პოსულარობას ინარჩუნებს.

გზია გოგოძე

27-ე ბაგა-ბაღის გეგმები

პატარებს სიხარულს ჩუქიანა

თელობას და ჰიგიენას უდიდესი ყურადღება ექცევა. საბავშვო დანესაბულებას სელმძღვანელობს კარგი მერჯვერი თეონა ჯინჯარაძე ბაღი დაკამბლებულებით, დისპენსერები ანტისეპტიკური საშუალებებით, საიზოლაციო და მოსაცდელი სივრცეები, რაც ინფექციის გავრცელების თავიდან

ბაღში აღმუშავებას განვითარება და ალსაზრდელების გულები გაახარონ. წარმატებით ხორცილდება „სასკოლო მზაობები“ პროგრამა და თემატური საგანმანათლებლო საგარეო შოები. დაგენერირებული პროგრამით გათვალისწინებული აქციურებების ჩატარება.

ბაღი აღმუშავების სანიტარულ-ჰიგიენური საშუალებებით. შენობაში შემოდიან მხოლოდ ბავშვები, ხოლო მათ მშობლებს და სხვა უცხო პირებს ვიზიტი ეკრძლებათ. ჩვენიან, ყველა ასაკობრივი ჯგუფს, განსაზღვრული აქცია ბაღში მიღების თავისი დრო და შენობაში მუდმივად ცდილობენ სიახლეების განვითარებას. ბაგა-ბაღების მართვის სააგენტოს დიდი მხარდაჭერა და საინტერესო ურთიერთობანამშრომლობა სკოლამდელი დაწესებულებების მიმართ. სწორედ ბატონი კახა-

ჯინჯარაძე.

პატარებს მზრუნველობას არ აკლებს და შემოქმედებით უნარების უფითარებენ თროფესიონალური აღმზრდელები: რომა ჯავახიშვილი, მაია ჭაფოძე, მაია სარიშვილი, ხატია სიჭინვა და იამზე მუმაძე, როგორც ყველთვის მათ მხარში უდგანან თანაშემწები: ლია ნემაძე (2-3ნლ.) თამარ ტულუში (5-6ნლ.) და სხვ. აქ ყველა თანამშრომელი დიდი რუდენინგით და პასუხისმგებელით ეკიდება დაკისრებულ მოვალეობას. მეგობრული, სასიამოვნო აგმოსფერო სუფერს და შესაბამისდ, პატარებისთვის შექმნილია ლამაზი და მეურის გარემო, რაც მშობლების აღმზრდების განვითარებასა და მონონებას იმსახურებს.

იმედია, მომავალში პანდემია დასრულდება, ბაღი დაუბრუნდება ტრადიციულ-ბუნებრივი მუშაობის

რეჟიმში, კვლავ გაიმართება სეზონური ღონისძიებები და ალსაზრდელების უფრო სამედიო გარემოში მოუნევთ ცხოვრება.

გზია გოგოძე

თეონა ჯინჯარაძე: განახლებულ სასახლო წელს, ბაგა-ბაღში ალსაზრდელები მივიღეთ დაწესებული რეგულაციების შესაბამისად, ბავშვებაც და მშობლებს უტარდებათ თერმოსერინგი, პატარებს შემთხვევაში გარემო შეუქმენით, შეერინეთ ყველა ასაჭრირო ინიციატივის შემთხვევაში გარემო შეუქმენით, შეერინეთ და სადეზინფექციო საშუალებებით. 27-ე ბაგა-ბაღში ამჟამად, ფუნქციონირებს 13 სააღმზრდელო ჯგუფი, სამართლებრივი გარემო შეუქმენით, შეერინეთ ყველა ასაჭრირო ინიციატივის შემთხვევაში გარემო შეუქმენით, შეერინეთ და სადეზინფექციო საშუალებებით. დირექტორი კმაყოფილის აქტიური საქმიანობით და დადებითად აფასებს მათავსად, ფასდა

პარტიული მარში (გროტესკი)

ჩვენ თქვენს რეჟიმს გადავურჩით
და მოვდივართ ყველა ქუჩით,
რომ დაძვრებით ფარიფურით,
ჩაგიჩერქვავთ ჩაჩის ჩაქუჩით.

ჩვენ მოვდივართ ზღვით და ბექით,
ძალით, ღონით, მეხთაჭექით,
ან ფეხბქეშ გავიწექით,
ანდა გზიდან ჩამოდექით.

რომ გვაფურთხებთ ლაშით, დრუნჩით,
რომ გვაგინებთ მყრალ პირ-ტუჩით,
თქვენ დაწყებულთ მხდალით, ურჩით
ჩამოგვიდებთ ყველას ჩუჩუთ.

სულ ერთია თოვს თუ ცხება,
ჩვენი რისხვა არ დაცხრება,
არ გიშველით მირონცხება,
არ აგცდებათ დამარცხება.

ჩვენ ღრმადა გვნამს, რასაც ვშვებით,
არა და არ გავჩერდებით,
სისხლს, ნგრევას არ შევეშვებით,
ვიღლით ასე – გამარჯვებით.

ტავისია

ერთ დროს ბიჭებში განთქმული,
არ დაგიდევდით არავის
და როგორც მასზე დართული
არც პატივისცემა მქონდა,

ყველას უტიფრად ვაბბლერდი
ცხვრი-პირზე ტალანტნასმული,
სულ ერთი იყო ქარები
საიდან საით ქროდა.

სული ნეტარი ამევსო
ბოლმით, ჭვარტლით და მურით,
ალარ მიყვარდა არავინ
და არც სურვილი მქონდა,

თორმეტი წელი ვიარე
გაბავებული გულით,
სულ ერთი იყო ქარები
საიდან საით ქროდა.

ნიადაგ ქარში ვიდექი
და ვერა ვგრძნობდი ქროლვას,
თან სულველაფერს ვიტანდი,
რასაც აიტანს თარსი.

მე ერთნაირად ვხვდებოდი
წვიმის ცრასა და გლოვას,
წვიმას ხომ ცრემლის გემო აქვს,
ცხოვრებას – ჩალის ფასი.

ჰოდა...
სულ ერთი იყო ქარები
საიდან საით ქროდა.

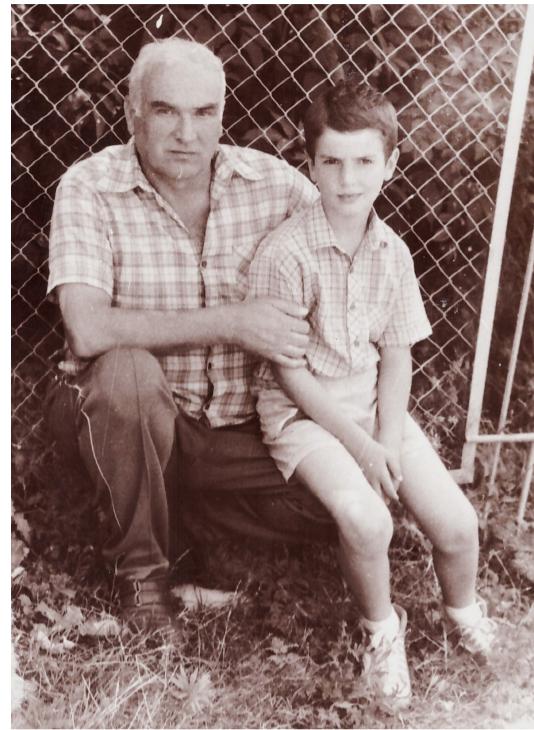
ლექსი რეზის ჭიშია

რა ქვეყანაა რესეთი?
სადმე კიდევა ასეთი?
ცოლ-ქმარი უერთმანეთი,
ქალი ლირს ერთი მანეთი.

„დერუავასა“ და შიდა მყოფთ
ცოდვა არ აგცდათ არც ერთი,
უარყოდ ძმობას უარყოფთ,
რა ჯიშისა ხართ ასეთი?

რესეთს არ ენდო არა ნამს,
გაგე, არის მზაკვარი,
ნუთუ განცდილის არა გრამს?
არ აირიო გზა-კვალი.

მისგან არარა არ გინდა,
თუნდაც თაფლი და შაქარი,
მისი სკამი და მაგიდა...
ამათ მოჰყვება ლაშერი.

გურამ ხადამიშვილი

ჭირს წაუღია სუყველა,
მათი ხსენებაც მოისპო:
„დაქუ“ ქალები ყელყელა,
მოსკოვი, კრემლი, „ვოისკო“.

შენი ღირსება ანდე ღირსება,
განსაჯონ თვალებ-ყურებმა,
ერთ შაურადაც არა ღირს
კვლავ რუსეთისკენ ყურება.

რუსი ვერაგი რატოა?
სხვას მისგან, აბა, რას ელი?
ხომ ხედავ, ალარ დატოვა
კაცი კედელზე მიმფსმელი.

მთავარი ისევ არის დღეს,
არ გაიმრუდო სავალი,
„ჩვენ ჩვენი თავი გვეყუდნეს!“
ესაა გამოსავალი.

გულის ნაფერი

ეს სოფელი მართლაც დიდზე დიდია,
უსახსრობა თუ ფეხებზე გკიდია,
ვინც ცხოვრების ავიც, კარგიც იძია,
ბოლოს ისიც ამ ავ-კარგით იძია.

ის, ვინც გუშინ გამოუშვეს ციხიდან,
ადრეც ბევრჯერ გამომძერალა ჩიხიდან;
თუ ლურსმანი ამოაძრო ჩლიქიდან,
არაფერი რჩება ჩირთი-ფირთიდან.

მეც ვიყავი კარგ დროების მხილველი,
მეც ვიგემე სიყარული პირველი,
გაფრენილა ჩემი ლაღი ფრინველი,
არც ესაა ახლა გასაკვირველი.

დუმს სიმღერა, სიჩუმეა და თუკი,
გამომშრალა იეთომ გურჯის დუდუკი,
ყავლგასულად ჩაუთვლიათ ზურნა და
ისიც ჩაკვდა, ვინც ამათზე ზრუნავდა.

მეც დამჩაგრეს, ალარ მიდგას ფლავი და
ამ ლოდინში საუცუნე გავიდა,
რომც ვეცადო, ვერ დავიწყებ თავიდან,
რადგან იქით უკვე ყველა წავიდა.

ლერთო, გმადლობ, ისევ აქ რომ დამტოვე,
ვხედავ, მწყალობ, თუმც არა ვარ მარტო მე,
სხვებს მიხედვ, თავიცა მძულს მედროვე,
ისიც კმარა, რაც აქამდე მადროვე.

მაშ, აქ ვრჩები, ალარ მკითხოთ, სადა ხარ?
გთხოვთ, მხოლოდ-ლა განმიკითხოთ ხანდახან,
თუ გსურთ, თუნდაც, კაცობაში დამცადეთ,
ისევ თქვენთვის, ცოტა კიდევ მაცადეთ.

არ მაწუხებს ქონება, არც ვალები,
კარგა წნის წინ მოვისტუმრე ქალებიც,
დღიდან დღემდე ვივლი ასე წვალებით,
არ იჯავროთ ჩემი გარდაცვალებით.

ფლითი ფლე

შევაძერდი ზვრებს და ყანებს, ვაზს გადაკიდებული,
საქართველო მენატრება გამრჯე და დიდებული;

ჰო, ვერასგზით ვერ ველევი ამ ზვრებსა და ამ ყანებს,
დავდივარ და ჭუას ვეძებ, დუნია კი ყაყნებს;

ყველა ყველას ატყუებს, ყველა ყველას ატყავებს
და ვერაფრით მივაგენი, ვინც სიმართლეს ამყარებს;

შინაურს თუ გარეულს ველარავინ ასხვავებს,
შევცეკრ ცნობარეული ამ ყვავებს და ამ სვავებს;

მას, ვინც ახლა დედის ნაცვლად დედინაცვალს გვაყვარებს,
აბა, როგორ უნდა ავყვეთ ამ სვავებს და ამ ყვავებს;

ერთი ყვავიც როცა ჩხავის, მთელ მიდამოს აყვავებს,
თან ჰერნია იმ ჩხავილით მინდვრებს, მთა-ბარს აყვავებს;

აქვს თუ არა რამის თავი, ისიც ბიზნესს აჩალებს,
ვერ ვერავინ მოსთხოვს პასუხს უთოფ-უხმლო ყაჩალებს;

პანდემიას გადვეყარეთ, მაინც დავძრნით გარე-გარეთ,
მაშინ პოლიტმადლიც ჰქენით, შესაწყნარი შეინყალეთ!

შემოგვიჩნდა ზოგიც უცხო, რეცეპტები გამოგვიცხო,
ხან ცოტათი მოგვეფერა, ხან ყასიდად სხვებსაც მისცხო.

ვინც იქა თუ აქ წრიალებს, პატრონად რომ დაგვტრიალებს,
ზოგიც ფრთხილად გვეკიდება, ზოგიც თვალებს გვიბრია-
ლებს.

ისე როგორ შეგვიყვარეთ, ყველა აქ რომ შეიყარეთ,
ერთმანეთში წილი ჰყარეთ, თვლებში ჯოხიც შეგვიყვარეთ.

თქვენ მოგმართავთ, ვისაც ძალგიძო, ქვეყანა რომ შეგვი-
ყარეთ, მოდით, კეთილ ინებეთ და, თუნდ ნატოში შეგვიყვანეთ...

ჩემდა თავად, მწყრალად ვრჩები წუთისოფლის თამაშთან,
ღმერთო, შენთან წამიყვანე, აღარ მინდა ამათთან.

უპირველეს ყოვლისა

გლეხი ამბობს დროდადრო: თუ არ იქნა მოსავალი,
არ იქნება არაფრით არა, ხალხის მომავალი;
ექიმს უთქვამს: მთავარია ჯამრთელობა კაცისა;
ეკოლოგს კი – მოვლა გვემარტებს ამ ბარის და ამ მთისა;

სტატისტიკოსს – ციფრებზეა აგებული ქვეყანა,
კარგია, რომ ყველაფერი რიცხვი გადაგვეყვანა;

მასნაცვლებელს – სუველაფერის საწყისია ალფაბეტი,
ჩუქურთმისტრმერებს – ყველაფერზე მთავარია ტრაფარეტი.

ასეთ რამის გამგონე გადირია ინუნერი:

ტრაფარეტზე მთავარია ქვა-რენა-ხე თუნდაც ლერი;

მომღერალმა, მეჩონგურე შეაჯერეს ერი, ბერი:

ყველაფერზე მთავარია სულიერი წანამღერი;

მღვდელებმა – ლოცის გარეშე არაფერი გამოვა,

უამისოდ, იცოდეთ, რომ სეტყვა, კოხი წამოვა.

სტუდენტს უთქვამს: მთავარია დაგროვება ცოდნისა,

მართლმორწმუნეს – მთავარია არიდება ცოდვისა;

სინოპტიკოსს – მთავარია ცვლა მზისა და თოვლისა,

პოეტმა თქვა: პოეზია უპირველეს ყოვლისა!

ჰერ ან თქმიული, ყოველი

სოლოლაკში, მთაწმინდასთანპირეზმანი ცხოვრობდა,
დილით გვიან ილვიძებდა, სირჩა არყით თბებოდა,

შუადლემდე ლექსებს თხზავდა, ცუდს არაფერ შვრებოდა,

ს

„ლიტერატურული საქართველო“ — 90

გილოცავთ სახელოვან იუბილეს!

თოხმოცდათი წელია, „ახალ გრიგორებს სწირავთ სიცოცხლეს!“ არასოდეს გქონიათ დალხინებული ცხოვრება. დღეს ზოგიერთი ფულით გალადებული ტელევიზია, რომელთაც არაფერი უკეთებიათ ჯალავილ-ჭყავილისა და სხვის წყევლა-გინების გარდა, ტრაბახობენ: პირველები ვართო, მთავარი ვართო, რეფორმატორები ვართო.

თქვენ კი ნაყოფიერად, მუშა ფუტკარივით შრომობთ ქართული მწერლობის, კულტურის, ხელოვნების უფრო ასაყავებლად, ქვეყნის გაძლიერებისათვის.

გვახარებს ისიც, რომ ბატონი თამაზ წივწადის ხელმძღვანელობით ახალ წარმატებებს ეზიარა ქართველი ხალხის ულამაზესი

გაზეთი.

არათუ უპირველეს გაზეთად აქციეთ „ლიტერატურული საქართველო“, არამედ ოქვენს უმცროს კოლეგებსაც გვეხსარებოდით, როცა თავადაც გიჭირდათ. ყოველივე ამისთვის დიდი მადლობა და სხვის წყევლა-გინების გარდა, ტრაბახობენ: პირველები ვართო, მთავარი ვართო, რეფორმატორები ვართო.

გვიხარია, რომ თამაზ წივწადის მემკვიდრებას ღირსეული გამგრძელებელი ჰყავს – ერუდიორებული, დიდი შემოქმედებითი გაქანების რედაქტორი ვანო ამირხანაშვილი.

გაზეთის ყველა თანამშრომელს ახალი სიმაღლეების დაპყრობას გისურვებთ. წინ, მეგობრები!

გაზეთ „სახალხო განათლება+“-ის რედაქტორი

ნინო გოგებაშვილი

კომპიუტერი და მისი ძმა მობილური ყველგანაა: ავტობუსში, მეტროში, ქუჩაში, ლოგინში, ტუალეტში. ლამის წერა-კითხვა დაგვავინა, რობოტებად გვაციოს. ვიღას ახსოვს გალაკტიონის შეგონება:

„უნდა ავმაღლდეთ გარეთ, უნდა გავმაგრდეთ შიგნით, თუ სადმე წახვალ არედ, წიგნით და მხოლოდ წიგნით.“

ნიგნს ვერასოდეს შეცვლის კომპიუტერი, რადგან იგი თავად არის წიგნის ნაყოფი.

იმ დღეს გახარებული ვარ, როცა სადმე თვალს მოვკრავ, ვიღაცას წიგნი, უურნალი ან გაზეთი გადაშლილი აქვს.

მეტრო „ახმეტელის“ წინ ყოველდღე ვხე-

დავ პრესის გამავრცელებელ დარბაისელ ქალბატონს, რომელიც წუთშესვენებისას მუდამ გაზეთს კითხულობს, თავაზიანად, ღიმილით კლიენტებთანაც ურთიერთობს. ადვილად მიხვდებით, რომ მას კითხვა ბავშვობიდანვე ძალიან ყვარებია.

– მე მედიცინის მუშავი ვარ, მაგრამ უურნალ-გაზეთები ბავშვობიდან მიტაცებდა, – ამბობს ქალბატონი მარინე.

მარინე ბადრიაშვილი სათაურში კეთილ კოლეგად მოვიხსენიეთ. დიახ, ის ჩვენი მეგობარია, უურნალ-გაზეთების ნააზრევის ხალხში გამავრცელებელი. გარდა ამისა, გახლავთ დიდი მეოჯახე, დიდი დედა და ბებია.

დიდი მაღლობა ამისთვის, ქალბატონი მარინე, ჯანმრთელობას, დღეგრძელობას და ბევრ სიხარულს გისურვებთ!

პორტს მიშველაძე
საქ. დამს. უურნალისტი

თარიღი მუხლაძის სახსოვარი პედაგოგი, მწერალი, ურნალისტი – მარადისობაში

ამ გაზაფხულს კოვიდ ვირუსმა მარადისობას შეუერთა კაცი კოლორიტი ტარიელ მუმლაძე. ის იყო მრავალმხრივი მოღვაწე კაცური თვისებებით: დიდი პედაგოგი, პოეტი, „ფაზისის“ აკადემიის აკადემიკოსი, 50 წიგნის ავტორი, უურნალისტი, გაზეთების რედაქტორი.

ნიჭით, ბეჭითი შრომით დიდ სიმაღლეებს მიაღწია: იყო მათემატიკის ჩინებული პედაგოგი, სოფელ დილმის სკოლის დირექტორი, თბილისის მე-14 სკოლის დირექტორის მოადგილე, პედაგოგთა დახელოვნების ცენტრის-სტიტუტის მეთოდისტ-ლექტორი, განათლების სამინისტროს ინსპექტორი, სტუმართმოყვარე, სიყვარულისა და მეგობრობის ტრუბადური.

მე, როგორც აფხაზეთიდან დევნილი, დიდი მოწინებით ვინახავ მის ბრწყინვალე რომანს „ქალი ენგურს გაღმიდან“. არასოდეს დამავიწყდება ასევე დიდი პედაგოგის რიმა როკეტლაშვილის საღონში პედაგოგების, მწერლების, მხატვრების, მეცნიერების შეხვედრები.

ტარიელ მუმლაძე იყო ას წელს მიღწეული მასწავლებელთა გაზეთ „სახალხო განათლება+“-ის გულმხურგალე მეგობრი და ხელხვავიანი ავტორი.

ტარიელ მუმლაძე იყო ისეთი დიდი საზოგადო მოღვაწე, რომელსაც არასოდეს ივიწყებენ.

გაზეთ „სახალხო განათლება+“-ს სახელით ბორის მიშველაძე

ზაურ ჩალაშვილის ხსოვნა დიდი პედაგოგიური მუზეუმის მამამთავარი

ნახევარი საუკუნე ძმებივით ვიყავთ. გამოირჩეოდა ილია სეული სიდინჯე-სიბრძნით. არასოდეს მინახავს გავეცებული. ჭირის დღესავით ეჯავრებოდა ტყუილი. თუ შეგპირდებოდა, უთუოდ შეგისრულებდა, საიმედოდ ამოგიდებოდა მხარში. ნიჭიერებით და შრომისმოყვარეობით გაიკალა ცხოვრების გზა. მუდამ იყო ბეჭითი, მიზანდასახული, ჩემზე იტყოდა, ცხოვრება ნულიდან დაიწყო. თავადაც ასეთი იყო.

ზაურ ბალაშვილი წითელწყაროს (დღევანდელი დედოფლი-სწყაროს) სკოლადამთავრებული დედაუნივერსიტეტის ფილოსოფიის ფაკულტეტის სტუდენტი გახდა. ცონბილი მეცნიერი გამოიდა, სახელმძღვანელობისა და წიგნის ავტორი. ფილოსოფიის დოქტორი, მაშინდელ თბილისის პუშკინის პედინსტიტუტში დიდხანს მოღვაწეობდა, სტუდენტების საყვარელი ლექტორი იყო, დღესაც სანიმუშოა მათოვის დაწერილი სახელმძღვანელო „ფილოსოფიის შესავალი“. ჩემთვისაც სამაგიდო წიგნია იგი, რამე ფილოსოფიური საკითხის განმარტება რომ მჭირდება, გადავშლი.

ერთ დროს ერთ-ერთი პრესტიული უნივერსიტეტის რექტორიც იყო. დიდი პედაგოგიური, ზენეკეთილი ოჯახის მამამთავარი გახლავთ - მეუღლე, ლალი კობიაშვილი, ფილოლოგიის დოქტორი, ჩინებული ენათმეცნიერია. დედაუნივერსიტეტის აღზრდილმა, აკადემიკოს ვარლამ თოფურიას საყვარელმა სტუდენტმა დიდხანს ნაყოფიერად იღვანა გორის პედინსტიტუტში.

ვაყიშვილი ზურაბი, პედაგოგიკის დოქტორია, წარმატებით მოღვაწეობს ერთ-ერთ უნივერსიტეტსა და დედაქალაქის 23-ე საჯარო სკოლაში.

ქალიშვილი ცისანა პედაგოგად მუშაობდა. ახლაც წიგნიერი ახალგაზრდობის აღზრდის საქმეს უძღვება. რძალი, მარიამ დუმბაძეც ამ კეთილშობილურ საქმეს ემსახურება. შვილიშვილი, მოსწავლე ანა ბალაშვილი, ალბათ, მასწავლებლობაზე ფიქრობს.

ილია იტყოდა: „მკვდრად იგი თქმულა, ვისაცა სახელი არ დარჩენა“. ზაურ ბალაშვილს საქებარი სახელიც დარჩა და ქვირფასი მემკვიდრეობაც.

არასოდეს დაგივიწყებთ, ბატონობ ზაურ, „აქაც კარგი კაცი იყავ, იქ ნათელი დაგადგესა“. არასოდეს დაგივიწყებთ, ბატონობ ზაურ, „აქაც კარგი კაცი იყავ, იქ ნათელი დაგადგესა“.

პორტს მიშველაძე,
საქ. დამს. უურნალისტი.

მთ. რედაქტორი
ბორის მიშველაძე
555 596 050

გამომცემელი: ა(ა)იპ „პედაგოგთა და მეცნიერ-პედაგოგთა ხელშეწყობისა და დახმარების საქელმოქმედო ფონდი“
ს/ს 402010587
ს/ს თბილისი ბანკი:
GE 94 TB7249236080100007

რედაქტორები

ზურაბ ქობალია (თავმჯდომარე) 599 343 727;
ნათელა ქიმერიძე 595 584 572; ბორის მიშველაძე 555 596 050;
ნათელა გურგენიძე 593 422 258; ეკა მამუკაშვილი 599 944 592;
მზია გოგოძე 593 208 048; ირმა მებონია 591 320 705;
კონსტანტინე გურგენიძე 555 960 246; გერმანე საზანოელი 593 022 913;
თამარ ანდრიაძე (კომპიუტერული რედაქტორი) 599 44 98 48;
ელ-ფოსტა: saxgani@gmail.com
ვებ: (032) 2 99 80 00; (032) 2 98 48 07

სახალხო განათლება+ N4 (4598)
24 ნოემბერი / 2021 წელი
გაზეთი გამოდის 1928 წლიდან

ISSN 1987-9113

9 771987 911009